

[Udenrigsministeren]

nes rettigheder, kan skabe en fredelig og varig ordening.

I overvejelserne indgår, at de fem permanente medlemmer af Sikkerhedsrådet deltager med de direkte berørte parter, og at en drøftelse under en eventuel konference, i det omfang parterne måtte ønske det, kan finde sted i regionale grupper.

Det er indlysende, at en positiv udgang på en eventuel fredskonference om Mellemøsten må forudsætte et betydeligt mål af enighed mellem i første række de direkte berørte parter, inden den indledes. Er denne forudsætning ikke opfyldt, består der en nærliggende risiko for en uønsket markering af uoverensstemmelserne, som kan føre situationen tilbage i det hidtidige dødvande.

Det er lige så indlysende, at det kræver megen fleksibilitet og god vilje hos de direkte berørte parter og andre at nå det krævede mål af forståelse på et vitalt område, hvor der på forhånd er store og principielle uoverensstemmelser.

Det Palæstinensiske Nationalråds netop afsluttede møde i Algier, der bl.a. førte til en ophævelse af Amman-aftalen, synes desværre med det, vi ved i dag, at kunne komme til at skabe yderligere vanskeligheder.

Fra dansk side har vi dels ved vor deltagelse i de Tolvs udenrigsministres erklæring af februar i år, dels med udtalelsen fra de nordiske udenrigsministre i marts støttet tanken om en international fredskonference. Og disse erklæringer er fra intet hold blevet afvist, men er generelt blevet modtaget vel.

Vi er derfor rede til i vore forbindelser med de berørte parter og andre at bidrage til, at der i videst muligt omfang slås bro.

Dette, at en seriøs og omfattende drøftelse af den arabisk-israelske konflikt nu efter tidligere skuffelser atter er kommet i gang, er i sig selv en glædelig begivenhed.

I Libanon er situationen fortsat præget af splittelse og strid. Det kyniske spil, som flere modstående kræfter, i væsentlig grad udefra, driver, har i et land, som i sig selv er modsætningsfyldt, ført til en situation, hvor den blotte funktion og eksistens som stat er bragt i tvivl.

Den del af det humanitære problem, som vedrører forsyningerne til flygtningelejrene, synes nu løst ved, at belejringen er hævet. Sammen med de øvrige nordiske lande foretog vi i begyndelsen af februar med held en

henvendelse til Sikkerhedsrådet med opfordring til, at Sikkerhedsrådet ud fra humanitære principper henstillede til parterne at gøre det muligt, at nøden i lejrene blev afhjulpet.

Syriens militære tilstedeværelse i Libanon har nok medført en vis pacificering og dermed også lettet den elementære nødtilstand, navnlig i flygtningelejrene, men kan naturligvis ikke træde i stedet for en fredelig løsning med respekt for Libanons suverænitet, enhed, territoriale integritet og uafhængighed.

Den ulykkelige og meningsløse krig mellem Irak og Iran fortsætter med store tab på begge sider. En klar militær afgørelse til fordel for en af parterne synes ikke at være bragt væsentligt nærmere.

En velberegnet del af krigsførelsen tager som bekendt sigte på at skade modpartens økonomiske formåen ved angreb på olieinstallationer, og begge parter har på dette område kunnet notere resultater, men ikke i afgørende omfang.

Landene i Golfområdet og andre islamiske lande, som ikke alene føler ubehag ved den islamiske broderstrid, men også i stigende grad føler utryghed ved perspektiverne, har intet reelt kunnet udrette. Det så man bl.a. på det islamiske topmøde i Kuwait i januar i år, hvor Iran udeblev. Påvirkningen fra anden side har heller ikke haft større virkning.

Fra dansk side støtter vi selvsagt på strengt neutral basis en fredelig løsning. Vi har bl.a. under vort medlemskab af Sikkerhedsrådet kunnet bidrage til at støtte de internationale bestræbelser, som ud fra en realistisk vurdering først og fremmest går ud på at støtte den mæglingsvirksomhed, som udfoldes af generalsekretæren, og som anerkendes af begge parter.

Foruden det fra et humanitært synspunkt uacceptable i en krigsførelse som den, der finder sted, rummer konflikten risici for destabilisering i regionen og i den muslimske verden.

Såvel ud fra et humanitært som ud fra et økonomisk hensyn er sikker og uhindret besejling af Golfen og Hormuzstrædet af stor betydning. Danmark har sidste efterår sammen med medlemmer af OECDs søfartskomite opfordret til, at skibsfartens og dens udøveres sikkerhed respekteres, og denne appel står ved magt.